

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

Національної академії

внутрішніх справ

доктор юридичних наук, професор

Володимир ЧЕРНІЙ

ВИСНОВОК

Національної академії внутрішніх справ щодо дисертації Лебедевої Наталії Василівни на тему «Адміністративно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства» поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», затвердженої вченою радою Національної академії внутрішніх справ від 31 жовтня 2017 р., протокол № 26.

ВИТЯГ

з протоколу засідання фахового семінару кафедри поліцейського права, Національної академії внутрішніх справ від 25 травня 2020 року

Присутні:

доктор юридичних наук, професор Чернявський С.С., кандидат юридичних наук, доцент Пастух І.Д., доктор юридичних наук, доцент Стрельченко О.Г. (*рецензент*), кандидат юридичних наук, доцент Варивода В.І. (*науковий керівник*), кандидат юридичних наук, доцент Куліков В.А., кандидат юридичних наук, доцент Плугатир М.В. (*рецензент*), кандидат юридичних наук, доцент Братель С.Г., кандидат юридичних наук, доцент Білик В.М., кандидат юридичних наук, доцент Басс В.І. доктор юридичних наук, доцент Вознюк А.А., доктор юридичних наук, професор Копан О.В., доктор юридичних наук, доцент Дрозд О.Ю., доктор юридичних наук, професор Никифорчук Д.Й., кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник Калиновський О.В..

З присутніх – 6 докторів юридичних наук та 8 кандидатів юридичних наук – фахівців за профілем поданої на розгляд дисертації.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження Лебедевої Н.В. на тему «Адміністративно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», щодо його рекомендації для попереднього розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Слухали:

Доповідь здобувача ступеня доктора філософії Лебедевої Н.В. щодо основних положень дисертації на тему «Адміністративно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства», поданої на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право».

Доповідач обгрунтувала актуальність обраної теми, визначила мету, завдання, методологію та методику, охарактеризувала об'єкт та предмет дослідження, виклала основні наукові положення та висновки, що виносяться на захист. Було відзначено науково-практичну значущість роботи, впровадження результатів дослідження.

Аргументовано доцільність внесення змін до тексту ст. 11 Закону України «Про національну поліцію», які сприятимуть підвищенню ефективності нормативного забезпечення взаємодії та партнерства поліції і населення. Тобто пропонується юридично визначити засади взаємодії та партнерства поліції і населення, які полягають у такому: 1) взаємодія з населенням може здійснюватися всіма поліцейськими з урахуванням особливостей службової діяльності органів і підрозділів поліції, де вони проходять службу; 2) взаємодія з населенням має ґрунтуватися на спільному визначенні пріоритетів та спрямовуватися на вирішення наявних проблем населення, що визначаються на підставі проведення консультацій, громадських обговорень, зустрічей з представниками громад щодо підтримання правопорядку та забезпечення дієвості поліції на території обслуговування; 3) взаємодія з населенням повинна забезпечувати прозорість діяльності поліції та поінформованість населення про результати діяльності поліції, а також про роль громади в попередженні та профілактиці правопорушень чи злочинів.

Запропоновано запровадження механізмів залучення волонтерів до окремих напрямів діяльності поліції для розширення можливостей концепції взаємодії поліції та громади на засадах партнерства («Community policing»). Відповідні положення доцільно передбачити в Законі України «Про Національну поліцію», якими слід закріпити можливості використання волонтерської допомоги при реалізації основних завдань Національної поліції щодо забезпечення публічної безпеки та правопорядку.

Також можливим кроком у цьому напрямі може стати проведення підготовки та спільного навчання поліцейських та представників волонтерських організацій, що сприятиме налагодженню відкритого діалогу між поліцією та громадами, а також сформує спільні зусилля на вирішення безпекових проблем територіальних громад. У зв'язку із цим ст. 11 Закону України «Про Національну поліцію» необхідно доповнити частиною п'ятою такого змісту: «Поліція може залучати волонтерів відповідно до законодавства про волонтерську діяльність до заходів, пов'язаних з реалізацією завдань поліції із наданням поліцейських послуг. З метою посилення взаємодії з волонтерами поліція має право брати участь у їх підготовці та залучати таких осіб до професійного навчання поліцейських».

Окреслено основні напрями залучення громадськості до процесу створення безпечного середовища, що необхідно закріпити у ч. 1 ст. 89 Закону України «Про Національну поліцію», та до яких варто уналежити: створення

партнерських відносин між поліцією та громадськістю; залучення громадськості до профілактичних заходів протидії правопорушенням та злочинності, що спрямовані на усунення причин та умов їх виникнення; розширення співпраці поліції з громадськістю у сферах освіти, охорони здоров'я, благодійності та інших соціально значущих сферах; проведення роботи з персоналом у поліції щодо формування мотивації з налагодження взаємодії з громадськістю.

Зазначено, що довіра населення до поліції залежить від оцінок різних соціальних груп людей, які залежать від впливу різноманітних факторів. Крім загального уявлення пересічних громадян про ефективність діяльності поліції, важливими критеріями оцінювання мають виступати результати особистого досвіду взаємодії осіб із поліцією щодо вирішення питань, які були причиною контакту поліції та конкретної особи. Така оцінка може бути з боку заявників, потерпілих, свідків, правопорушників та навіть злочинців щодо діяльності поліції при спілкуванні, наданні допомоги, проведенні процесуальних чи інших дій. Тому пропонується ч. 4 ст. 11 Закону України «Про Національну поліцію» та постанову Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2018 року № 58 «Про затвердження Порядку проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції» доповнити положеннями щодо обов'язковості врахування думки тих груп населення, які мали безпосередній досвід контактування з поліцією, при проведенні оцінювання результатів діяльності поліції.

Структура та обсяг дисертації зумовлена метою і логікою дослідження та складається з анотації державною та англійською мовами, вступу, трьох розділів, які об'єднують 10 підрозділів, висновку, списку використаних джерел, додатків.

Після завершення доповіді Лебедевої Н.В. присутніми були поставлені такі **запитання**:

Братель І.Г.: Які проекти та програми по взаємодії поліції з населенням розглядаються у Вашому дисертаційному дослідженні?

Відповідь: На даний час в Україні діють такі програми та проекти по взаємодії поліції з населенням, як:

«Поліцейський офіцер громади». Цей офіцер стане повноправним її представником, житиме її проблемами, перебуватиме на постійному зв'язку із мешканцями та допомагатиме їм. Відтак акцент робиться саме на запобіганні правопорушень. Поліцейський повинен бути поряд, коли він потрібен людям, щоб було живе спілкування поліцейського з людьми, а не, наприклад, через чергову частину. Важливо, щоб допомога приходила саме тоді, коли на неї чекають.

Ластівка.(Де поліцейських вчать дактильній абетці)(для спілкування з людьми з порушенням слуху).

Шкільний офіцер поліції. В Угоді про співробітництво чітко зазначені обов'язки та повноваження шкільного офіцера поліції, а саме: співпраця в партнерстві з учнями, вчителями, батьками, адміністрацією школи, соціальною громадою для створення та підтримки здорового і безпечного шкільного колективу; проведення просвітницько- профілактичних занять з учнями за програмою «Школа і поліція»; проведення індивідуальних зустрічей з дітьми,

учнівською молоддю, їх батьками чи опікунами; участь у засіданнях рад з профілактики злочинності, за потреби — в зборах батьківських комітетів та педагогічних нарадах у навчальному закладі; участь у батьківських зборах і педрадах; проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед батьків та педагогічних працівників щодо попередження негативних явищ в учнівському середовищі; забезпечення ефективного і вчасного реагування на виклики керівників навчальних закладів.

Поліна. Пілотний проект з протидії насильству в сім'ї «ПОЛІНА» є одним з успішних прикладів роботи поліції у сфері запобігання домашньому насильству.

Сусідська варта. Це комунікація, яка полягає в тому, що члени громад та об'єднань співвласників багатоквартирних будинків тісно взаємодіють з поліцейськими: повідомляють правоохоронцям про підозрілі ситуації, вчинені правопорушення, ведуть діалог щодо превенції порушень закону. «Сусідська варта».

Поліція діалогу. Головний інструмент – слово, а не сила. Ідея таких підрозділів була ефективно втілена у Києві та Одесі, так як там відбувається найбільша кількість масових заходів із великою кількістю учасників. Всього спеціальну підготовку пройшли більше тисячі поліцейських. «У демократичній державі робота поліції – не контролювати демонстрацію або масовий захід, а допомогти людям висловити свою думку. Тобто скористуватися їхнім конституційними правом.

Соціальний проект з розшуку зниклих дітей. Дітей, які зникли без вісти, шукатимуть за допомогою смс-розсилки. Абонентам надходитимуть повідомлення з даними про зниклих. Це дасть змогу широко залучити до розшуку громадськість та знаходити дітей у максимально короткий час.

Проект «Доступний відділ поліції». Мета проекту - підвищити якість надання поліцейського сервісу з урахуванням потреб людей з інвалідністю.

Проект Безпечне місто. Основа її діяльності застосування сучасної інформаційно-комп'ютерної системи, яка надає можливість цілодобового моніторингу оперативної обстановки.

Проект «Безпечне таксі» став результатом співпраці поліції, наркологічних диспансерів та перевізників міст. Він передбачає проходження водіями медичного огляду на вміст наркотиків та алкоголю. Медичний огляд проходить під контролем поліції та лікарів-наркологів.

Пастух І.Д.: Які способи для з'ясування думки населення у сфері безпеки розглядаються у Вашому дисертаційному дослідженні?

Відповідь: Для з'ясування думки населення у сфері безпеки можна використовувати різні способи, зокрема:

- анкетування;
- інтерв'ювання;
- організацію зустрічей для дискусій за участі різних представників громад.

Соціологічне дослідження – це система послідовних процедур, пов'язаних однією метою: отримати достовірну інформацію про соціальні процеси та явища, що вивчаються, для її подальшого використання на практиці. Основними перевагами такого дослідження є комплексність, об'єктивність та обґрунтованість

результатів. Завдяки поєднанню кількох методів можна всебічно вивчити предмет дослідження, урахувати думки різних професійних/соціальних груп та охопити значну кількість респондентів.

Наприклад, у м. Барі Вінницької області під час таких зустрічей з представниками поліції та місцевої влади жителі міста відзначили, що населення не поінформоване щодо питань безпеки на належному рівні. Як наслідок, коли людина стає свідком правопорушень, то відчуває розгубленість, оскільки не знає, куди потрібно звертатися. Одним з найбільш зручних способів інформування місцеві жителі назвали встановлення дошки оголошень. Місцева влада у взаємодії з поліцією відреагувала на запит населення та було відкрито два інформаційні стенди. Спільними зусиллями зведена інформація з контактними телефонами дільничних офіцерів поліції, гарячих ліній, а також телефони всіх комунальних служб міста стали доступні всім жителям міста.

Куліков В.А.: Скажіть будь ласка, що Ви розумієте під словом «партнерство» та в чому на Вашу думку його суть?

Відповідь: Дякую за запитання! Партнерство це – спільна діяльність, основана на рівних правах та обов'язках, яка спрямована на досягнення спільної мети.

Суттєвою ознакою партнерства є взаємодія двох або декількох суб'єктів з метою вирішення спільної проблеми.

На нашу думку «Партнерство» - це юридичне та організаційне об'єднання сил поліції, міських органів влади і населення в процесі профілактики та зниження злочинності, а також спільна відповідальність між ними в рішенні поставленої проблеми. Партнерство як один з видів взаємодії базується на очікуванні, що партнер по взаємодії буде вести себе у відповідності з очікуваннями співробітництва. Суттєвими ознаками партнерства є наявність зв'язків, обміну інформацією, видами діяльності, заснованих на принципах добровільності, солідарності, взаємодопомоги, гуманізму та співробітництва.

Білик В.М.: Чи вивчали Ви досвід іноземних держав по взаємодії поліції з населенням та які пропозиції Ви сформували за результатами цього вивчення?

Відповідь: Дякую за запитання! Так, Так, вивчали досвід Об'єднаних Арабських Еміратів.

Наприклад у цій країні багато років поспіль вкладаються значні кошти в запровадження різних елементів проекту «Безпечне місто». Ця держава стала першою у використанні роботів для здійснення поліцейських функцій. У 2017 р. роботи-поліцейські почали працювати в Дубаї. Ці машини можуть розмовляти на 6 мовах і виконувати прості завдання, що не передбачають застосування сили і зброї: моніторинг ситуації у громадських місцях, надання консультацій і порад місцевим мешканцям і туристам та ін. Планується, що повномасштабне впровадження діяльності роботів-поліцейських у Дубаї відбудеться у 2020 р., а до 2030 р. чисельність «роботів» у цьому місті має бути доведена до 25%-го показника у структурі штату місцевого департаменту поліції.

Удалим прикладом застосуванням «PR-технологій» поліцією США є пес Макграфф. Він являє собою видуманий у 1980 р. Національною радою запобігання злочинності США антропоморфний образ поліцейського собаки.

Спочатку Макграфф задумався як спосіб покращення кримінологічної поінформованості американських дітей і підлітків про злочинність. Наразі він використовується для популяризації різних форм профілактики злочинів і небезпечної поведінки. Пес Макграф є дуже популярним. Його пізнаваність дітьми, за оцінками соціологів, дорівнює популярності клоуна Рональда Макдональда, який є талісманом мережі ресторанів швидкого харчування «Макдональдс». Макграффа знають у США 75 % дітей.

Дрозд О.Ю.: Ви в роботі розглядаєте таке поняття як Консультативні групи громадян, в чому їх суть та призначення?

Відповідь: Консультативна група громадян (КГГ) - це регулярні зустрічі представників району або села з місцевою поліцією, під час яких обговорюються питання, що цікавлять обидві сторони. Вони приносять користь для громадян в цілому, незалежно від політичних поглядів та етнічної приналежності.

Користь консультативних груп громадян полягає в тому, що вони зміцнюють відносини між громадянами та поліцією через партнерство, покращують комунікацію та обмін інформацією, а також сприяють підвищенню рівня довіри та покращенню загальної якості життя населення.

Участь у консультативній групі громадян може брати будь-яка особа, але бажано, щоб це були люди, які представляють інтереси громади. Наприклад:

- мер або його представник, якщо засідання КГГ проводяться у великому місті на високому рівні;
- начальник поліції, якщо засідання КГГ проводиться у великому місті на високому рівні;
- представники громадянського суспільства- жіночі групи, молодіжні групи тощо;
- шкільні вчителі;
- представники місцевого бізнесу;
- поліцейські, призначені для виконання завдання;
- представники міжнародної спільноти. Однак цей список не є вичерпним.

Що ж до періодичності засідань, то періодичність засідань залежить від проблем, які потребують вирішення. Як правило, засідання КГГ мають проводитись настільки часто, наскільки цього забажають члени КГГ. Але вони мають прагнути проводити зустрічі зі своїм призначеним поліцейським принаймні один раз на місяць. Засідання мають проводитись у дружній, напівформальній атмосфері, хоча вони не повинні мати формальну структуру. Мета полягає не лише в посиленні неформальних контактів між поліцією та громадянами, яким вона служить, але й в налагодженні між ними конструктивного співробітництва, спрямованого на вирішення спільних проблемних питань.

Після відповідей на запитання було озвучено висновок наукового керівника кандидата юридичних наук, доцента **Вариводи Василя Івановича**.

У висновку зазначено про тематику опублікованих статей та апробацію результатів дослідження, а також дані про впровадження науково обґрунтованих пропозицій щодо удосконалення чинного адміністративно-процесуального законодавства України у частині здійснення взаємодії поліції з населенням.

Як показав аналіз змісту наукової розробки, вибрана дисертанткою тема дослідження є досить актуальною та такою, що представляє теоретико-прикладне значення. Для досягнення поставленої мети і завдань дисертації Лебедева Наталя Василівна визначила об'єкт, предмет і методи дослідження, які вміло використала при вирішенні конкретних проблем теоретичного та практичного характеру у своїй дисертації. Вивчення роботи показало також, що здобувачка має достатньо високі знання в окресленій сфері та професійно грамотно володіє вибраним арсеналом дослідження, що в кінцевому результаті дозволило їй логічно сформулювати наукову новизну цієї розробки, а також визначити теоретичне і практичне значення отриманих результатів дослідження.

Чітке знання предмету дослідження та проявлена при цьому природня ерудиція дозволила дисертантці вивести влучні науково обгрунтовані висновки як по розділах, так і в цілому в дисертації. Такий підхід відобразився і на змісті розроблених змін і доповнень до чинного законодавства України.

Протягом роботи над дисертаційним дослідженням, текст змінювався, у тому числі за вказівками наукового керівника, змістовне наповнення більшої частини розділів та підрозділів. При цьому дисертанткою було проведено необхідний обсяг роботи з опрацювання значного переліку наукових, законодавчих та джерел за темою дослідження.

У дисертації здійснено теоретичне узагальнення та нове вирішення наукової задачі, що полягає у створенні науково обгрунтованих пропозицій щодо удосконалення чинного законодавства та практичної діяльності в сфері взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства.

У висновку науковий керівник зазначив, що дисертація Лебедевої Н.В. є завершеною та самостійною роботою, яка претендує на високу оцінку і може бути рекомендована до захисту у спеціалізованій вченій раді.

Після цього слово було надано **рецензентам** наукової праці:

Доктору юридичних наук, доценту Стрельченко О.Г.: В умовах реформування правоохоронної системи, яке вже декілька років відбувається в нашій країні, виникає безліч питань, які вимагають істотної уваги зі сторони науковців та вчених. Актуальність обраної теми дисертації цілком підтверджується станом правоохоронної системи, яка сьогодні зазнає істотних змін та дає підстави стверджувати, що наукова проблема сформульована у дисертації є актуальною, а розв'язання цієї проблеми, в свою чергу, покращить практичну діяльність поліції щодо забезпечення охорони прав і свобод людини у взаємодії з населенням.

Предметом дисертаційного дослідження є адміністративно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства. Структура дисертаційної роботи, що складається зі вступу, трьох розділів та висновків, логічно витримана та відповідає задуму дисертації. Зміст роботи повністю відповідає її назві, положення, що виносяться на захист, є обгрунтованими у тексті самого дослідження.

Кожний розділ завершується висновками, в яких стисло наводяться результати відповідного етапу дослідження.

Слід зазначити, що дисертант, загалом, успішно справився із сформульованими у вступі завданнями, такими як:

- дати загальну характеристику взаємовідносин поліції із громадськістю;
- з'ясувати поняття та принципи взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства;
- дослідити особливості правового регулювання взаємодії поліції з громадськістю;
- охарактеризувати правовий статус підрозділів громадських зв'язків поліції, а також служб, які безпосередньо працюють з населенням;
- дослідити особливості взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства;
- визначити перспективні форми взаємодії поліції з громадськістю;
- з'ясувати особливості взаємодії поліції із засобами масової інформації;
- проаналізувати сучасний зарубіжний досвід взаємодії правоохоронних органів зарубіжних країн з населенням та визначити можливі шляхи його використання;
- дослідити особливості формування позитивного поліції та її працівників за участі населення;
- на підставі виконання цих завдань виробити конкретні пропозиції та рекомендації щодо удосконалення організаційно-правових засад взаємодії поліції з громадськістю.
- здійснити огляд джерельної бази у сфері участі громадськості у здійсненні публічної влади та з'ясувати методологію дослідження;
- теоретично обґрунтувати поняття участі громадськості у здійсненні публічної влади;
- встановити роль інституту участі громадськості в демократичній державі;
- висвітлити участь громадськості у здійсненні публічної влади як основу взаємодії держави та громадянського суспільства;
- визначити контрольні форми участі громадськості за діяльністю публічної влади.

Як вбачається з дисертації Лебедева Н.В. добре знайома з основною теоретичною вітчизняною та зарубіжною літературою з досліджуваної теми дисертаційної роботи.

Робота характеризується логічністю дослідження, послідовністю практичного аналізу, а висунуті тези отримують доказове підтвердження. У роботі дисертант вдало використала комплексну методику дослідження, опрацювала та узагальнила великий спектр наукового матеріалу, що дало змогу зробити достатньо глибокі достовірні висновки, стосовно адміністративно-правового регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства. Приклади, наведені автором, ілюструють теоретичні положення дисертаційної роботи.

Під час опрацювання дисертації Лебедевої Н.В. «Адміністративно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства» на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 – Право, за спеціальністю 081 –

Право, склала позитивне враження, досить вдалою та обґрунтованою є авторська позиція щодо низки ключових положень та понять, які розглядаються у роботі.

На основі сказаного є всі підстави вважати, що робота повністю відповідає вимогам МОН України та є завершеною самостійною науковою працею.

Кандидату юридичних наук, доценту Плугатирю М.В.: Після реформи системи правоохоронних органів було створено якісно новий для адміністративної системи України орган виконавчої влади – національну поліцію. Внаслідок цього, потребує детального аналізу та дослідження стан регулювання взаємодії поліції з із врахуванням вимог нового Закону України «Про національну поліцію», а також інших законів України і деяких інших нормативно-правових актів. У зв'язку із наявністю різноманітних підходів до розуміння змісту дефініції «взаємодія поліції з населенням на засадах партнерства», на практиці складним є дослідження закріпленого обсягу прав працівників поліції у галузі.

Тому тема дисертації обрана Лебедєвою Н.В. є надзвичайно актуальною, оскільки є необхідність оновлення теоретичних та прикладних підходів щодо визначення особливостей адміністративно-правового регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства.

Дисертаційне дослідження відповідає Пріоритетним напрямам розвитку науки і техніки на період до 2020 р., визначених Законом України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» від 9 вересня 2010 р. № 2519-V; Пріоритетним напрямам розвитку правової науки на 2016-2020 рр., затверджених на засіданні президії НАПрН України від 3 березня 2016 р.; Переліку пріоритетних напрямів наукового забезпечення діяльності органів внутрішніх справ України на період 2015 – 2019 рр. (п. 1.2 Додатку 1, п. 3.12 Додатку 3, п. 6.9 Додатку 6), затвердженого наказом МВС України від 16 березня 2015 р. № 275.

Належний ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій обумовлено тим, що його методологічною основою є сукупність методів і прийомів наукового пізнання. Їх застосування характеризується системним підходом, що дає можливість досліджувати проблеми в єдності їхнього соціального змісту і юридичної форми, здійснити системний аналіз особливостей взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства. Високий ступінь обґрунтованості результатів дослідження також зумовлено достатньо раціональною та внутрішньо узгодженою структурою дисертаційної роботи.

Загальна структура роботи в цілому є логічною, послідовною, раціональною, обґрунтованою предметом, метою та завданнями дослідження. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел.

Науково-теоретичне підґрунтя дисертації склали праці фахівців у галузі адміністративного права, загальної теорії держави і права інших галузевих правових наук, у тому числі зарубіжних дослідників. Положення та висновки дисертації ґрунтуються на нормах Конституції України, законодавчих і підзаконних нормативно-правових актах, які регламентують питання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства.

Ознайомлення із дисертаційним дослідженням дає підстави для висновку, що основні положення і висновки, які виносяться автором на захист, мають відповідний ступінь наукової новизни. Підґрунтям цих, в більшості випадків, обґрунтованих та достовірних висновків, які доповнюють існуючі позиції науковців або по-новому надають вирішення існуючих проблем, виступають достатні методологічна, теоретична, інформаційна та джерельна бази.

Наукова новизна дисертаційної роботи визначається тим, що вона є однією з перших спроб комплексно, з використанням сучасних методів пізнання та врахуванням новітніх досягнень науки адміністративного права, розкритті особливостей адміністративно-правового регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства.

У результаті проведеного наукового дослідження сформульовано ряд нових наукових положень і висновків, запропонованих особисто здобувачем. Логічним є те, що дисертант розпочинає дисертаційне дослідження із висвітлення ключових доктринальних підходів до визначення взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства та виокремлення особливих рис такої взаємодії. Досить вдалим є розгляд змісту принципів взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства. Дисертантом цілком повно та докладно досліджено нормативно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства.

З позитивного боку також слід відмітити, практичну спрямованість дисертації. Зокрема, автор не лише висвітлює основні прогалини та суперечності в законодавстві щодо регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства, але й пропонує та обґрунтовує власні шляхи їх подолання.

Дисертація Наталії Василівни Лебедевої за темою «Адміністративно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства» представлена на здобуття ступеня доктора філософії з права за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право, виконана на належному методологічному та науковому рівні, з використанням багатой кількості наукових робіт та нормативно-правового матеріалу, є завершеною самостійною науково-дослідною працею, має безперечну новизну і практичну значущість та відповідає усім вимогам МОН України.

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Кандидат юридичних наук, доцент Басс В.О. у своєму виступі підтримала попередніх доповідачів, акцентувала увагу на змісті авторських визначень і висновків. Відзначила, що дисертаційне дослідження є теоретично і практично значущим, але варто не забувати, що дослідження порівняльно-правове, тому по всій роботі має бути постійний аналіз. Під час доповіді, а також відповідей на запитання Лебедева Н.В. продемонструвала знання нормативних та доктринальних джерел, вміння їх узагальнювати, аналізувати, формулювати власні висновки.

У підсумку, дисертація Лебедевої Н.В. на тему «Адміністративно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства» відповідає вимогам, які ставляться до дисертацій, та може бути рекомендована до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Кандидат юридичних наук, доцент Куліков В.А., який відзначив, що запропонована дисертація розкриває дуже актуальні питання сучасної науки і реалій сьогодення. З огляду на відповідність існуючим вимогам до дисертацій, виконання індивідуального плану ад'юнкта, її доцільно рекомендувати до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді відповідного профілю.

Доктор юридичних наук, доцент Дрозд О.Ю., який підкреслив, що цікавою та багатоаспектною є дана праця. Дисертантка з науковим керівником продемонстрували творчий критичний підхід та науково обґрунтовані результати проведеного дослідження. Погоджуюсь, що слід надалі вивчати практику нашої країни та інших держав у сфері здійснення взаємодії поліції та населення. Звісно, пріоритетним напрямом удосконалення законодавства, в зазначені сфері, є систематизація діючої нормативно-правової бази.

У цілому, дисертація Лебедевої Н.В. «Адміністративно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства» відповідає вимогам стосовно дисертацій, може бути рекомендована до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Лебедевої Наталії Василівни на тему «Адміністративно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства»

Обґрунтування вибору теми дослідження. Докорінні зміни в українському суспільстві, його економічній, політичній, ідеологічній сферах закономірно впливають на процес формування нових взаємовідносин між державою, її інституціями та громадянським суспільством. Не є винятком і діяльність поліції як органу правопорядку. У ст. 5 Закону «Про Національну поліцію» зазначається, що поліція в процесі своєї діяльності взаємодіє з органами правопорядку та іншими органами державної влади, а також органами місцевого самоврядування відповідно до закону та інших нормативно-правових актів. Серед принципів функціонування Національної поліції слід назвати також принцип взаємодії з населенням на засадах партнерства. Поліція інформує органи влади й управління, населення, засоби масової інформації про свою діяльність, стан публічного порядку та заходи щодо його зміцнення, що набуває особливого значення в контексті європейської інтеграції України. Однією зі складових зазначеного процесу реформування є вдосконалення правоохоронної функції держави, яка, зокрема, реалізується органами Національної поліції України (далі – НП України).

Існування проблеми у сфері взаємодії правоохоронних органів із населенням підтверджують результати соціологічного опитування. Так, результати дослідження Лабораторії законодавчих ініціатив та компанії TNS в Україні свідчать про негативні тенденції в налагодженні партнерських відносин «громадянин – правоохоронний орган». Простежується падіння рівня довіри до судів (7,3% до 14,3%), прокуратури (5,7% до 17%), поліції (7,6% до 17,4%), Служби безпеки України (6,7% до 18,3%), місцевих державних адміністрацій

(7% до 25,6%), місцевих рад (5% до 30,4%) та Збройних Сил України (3,4% до 40,1%).

Сьогодні українським суспільством широко використовуються кращі зарубіжні здобутки у сфері охорони публічного порядку. Європейськими країнами накопичений цінний досвід щодо здійснення взаємодії правоохоронних органів із населенням. Країни Європейського Союзу мають вищий відсоток підтримки правоохоронців із боку населення, ніж українські поліцейські. Українським поліцейським слід активніше залучати досвід іноземних партнерів.

Саме закон України «Про Національну поліцію» визначає засади, критерії та напрями однієї з найбільш масштабних і важливих реформ у царині правоохоронної діяльності у вітчизняній правовій системі з часів набуття Україною незалежності. Уміння працівників поліції будувати взаємовідносини з представниками громадських правоохоронних формувань вважається важливим критерієм оцінки їхнього професійного рівня та правової культури. Саме тут відкриваються найширші можливості для виховання людей досвідом практичної участі в перетвореннях, що відбуваються у сфері правопорядку. Для виконання завдань, які постають, на рівні сучасних вимог необхідно по-новому осмислити набутий досвід, збагатити всі напрями діяльності новим змістом, докорінно оновити арсенал форм, методів та засобів охорони публічного порядку, боротьби з правопорушеннями. Тільки так можна надати правоохоронній діяльності в Україні загальнонародного характеру, вивести її на якісно новий рівень.

З огляду на зазначене проблематика взаємодії поліції з інститутами громадянського суспільства має як теоретичне, так і практичне значення для розвитку відкритої держави в Україні. Окремі аспекти взаємодії Національної поліції з громадськістю в процесі забезпечення публічного порядку, охорони публічного порядку, дотримання прав і свобод людини та громадянина в Україні відображені в працях таких вітчизняних учених, як О. Ф. Андрійко, І. В. Арістова, О. М. Бандурка, Ю. П. Битяк, В. В. Білоус, С. Г. Братель, В. І. Варивода, В. О. Заросило, Р. А. Калюжний, О. Ф. Кобзар, В. К. Колпаков, Я. Ю. Кондратьєва, А. Т. Комзюк, С. Ф. Константінова, В. А. Куліков, М. В. Лошицький, Н. П. Матюхіна, О. М. Музичук, Н. Р. Нижник, В. Ф. Опришко, О. М. Остапенко, В. П. Петкова, О. С. Проневич, О. П. Рябченко, О. Ф. Скаун, В. К. Шкарупа, О. Н. Ярмишта інших.

Світоглядні ідеї побудови публічної адміністрації та діяльності поліції були об'єктом дослідження таких учених, як А. А. Благодир, С. К. Бостан, М. М. Бурбика, В. А. Глуховець, В. Г. Гриценко, Т. А. Денисова, Н. І. Дідик, О. Ю. Дрозд, Г. Я. Дутка, В. Ю. Жандров, А. Й. Капська, В. В. Кікінчук, О. Д. Коломоєць, С. А. Комісаров, О. В. Копан, Ю. Ф. Кравченко, В. П. Кукоба, Д. М. Ластович, С. Ю. Любімова, Л. І. Миськів, І. В. Міщук, К. Ю. Мураненко, В. О. Негодченко, Д. Г. Оверченко, Ю. П. Олексін, В. І. Олефір, В. М. Орлик, Г. Р. Парханов, О. М. Петровський, К. О. Пісоцька, В. М. Плішкін, В. О. Поярков, Ю. С. Рябов, В. В. Сахнюк, М. В. Стацак, Т. І. Тарахонич, І. Я. Терлюк, В. І. Цимбалюк, В. В. Шендрик, Д. О. Штанько та інших.

Високо оцінюючи внесок науковців у розвиток аналізованих проблем, необхідно наголосити, що з огляду на об'єктивні та суб'єктивні причини в

українських реаліях відсутні чіткі наукові висновки щодо взаємодії поліції з інститутами громадянського суспільства на засадах партнерства за сучасних умов.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Тема дисертації узгоджується з Пріоритетними напрямками розвитку правової науки на 2016–2020 рр., затвердженими Національною академією правових наук України 03 березня 2016 р., а також Планом заходів із виконання обов'язків та зобов'язань України, що впливають з її членства в Раді Європи, затвердженим Указом Президента України від 12 січня 2011 р. № 24/2011; Національною стратегією сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016–2020 рр., затвердженою Указом Президента України від 26 лютого 2016 р. № 68/2016; Стратегією розвитку органів системи Міністерства внутрішніх справ на період до 2020 р., затвердженою Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2017 р. № 1023-р; Тематикою наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020–2024 рр., затвердженою Наказом Міністерства внутрішніх справ України від 11 червня 2020 р. № 454. Тема роботи відповідає Основним напрямкам наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2018–2020 роки, схваленим рішенням Вченої ради Національної академії внутрішніх справ від 26 грудня 2017 р. (протокол № 28/1) та включена до переліку тем дисертаційних досліджень НАПрН України (реєстр. п. 622, 2017 р.)

Мета і завдання дослідження. *Мета* дисертаційної роботи – комплексно висвітлити інститут адміністративно-правового регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства.

Для досягнення цієї мети поставлено такі *завдання*:

- розкрити історико-правові засади розвитку партнерських відносин поліції з населенням;
- провести теоретико-методологічний аналіз взаємодії поліції з населенням;
- визначити зміст діяльності поліції щодо забезпечення охорони прав і свобод людини у взаємодії з населенням;
- проаналізувати нормативне забезпечення взаємодії та партнерства поліції і населення;
- розглянути концепцію взаємодії поліції та населення на засадах партнерства («Community policing»);
- охарактеризувати залучення населення до процесу створення безпечного середовища;
- розкрити формування думки населення та оцінки ефективності діяльності поліції;
- узагальнити організаційно-правові заходи щодо зміцнення партнерських зв'язків поліції з населенням;
- дослідити формування інституту консультативних груп громадян та їх вплив на ефективність діяльності поліції;
- запропонувати шляхи та засоби підвищення готовності поліцейських до взаємодії з населенням.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини у сфері взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства.

Предметом дослідження є адміністративно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства.

Методи дослідження зумовлені предметом дослідження. Методологічною основою дисертаційного дослідження є сукупність методів і прийомів наукового пізнання. За допомогою логіко-семантичного методу поглиблено понятійний апарат, виокремлено складові правового статусу підрозділів громадських зв'язків та масово-роз'яснювальної роботи поліції (розділ 1). Для аналізу нормативно-правового регулювання взаємодії органів та підрозділів поліції з населенням, дослідження особливостей формування сприятливого іміджу поліції та її працівників використовувався метод єдності логічного та історичного, методи аналізу та синтезу (підрозділи 1.2 та 1.4). Такі методи, як системно-структурний, логіко-семантичний та структурно-функціональний застосовувалися для дослідження цілей, завдань, функцій, прав, обов'язків та відповідальності поліцейських, визначення перспективних форм взаємодії поліції з громадськістю (розділи 1 та 2). Порівняльно-правовий метод використано для вивчення зарубіжного досвіду взаємодії правоохоронних органів зарубіжних країн з населенням (підрозділи 1.3, 2.2, 3.1). Структурно-логічний та порівняльно-правовий метод використано для аналізу правового регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства (підрозділи 1.4, 2.2, 3.3). Методи класифікації, групування, а також структурно-логічний метод застосовувалися для виділення окремих напрям та форм взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства (підрозділи 2.1, 2.2, 3.2). За допомогою статистичного методу й документального аналізу визначено чинники, що призводять до погіршення іміджу поліції серед населення (підрозділ 2.3). З-поміж філософських, загальнонаукових та спеціально-наукових методів використано такі: діалектичний – для висвітлення поступального розвитку інституту взаємодії поліції та населення на засадах партнерства (підрозділи 1.1, 2.1); герменевтичний – для тлумачення й інтерпретації нормативно-правових актів та встановлення їх відповідності з правовою сутністю взаємодії поліції та населення на засадах партнерства (підрозділи 1.4 та 3.1); системний – під час розгляду структурних елементів соціальної взаємодії поліції з населенням (підрозділи 3.1 та 3.3); порівняльно-правовий – для виявлення досвіду впровадження новітніх форм взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства (підрозділи 1.2, 1.4, 3.2).

Емпіричною базою дослідження є узагальнення української та закордонної законотворчості та правозастосовної практики, дані статистики, діяльність державних органів та органів місцевого самоврядування, громадських організацій, установ та поліцейської діяльності в Україні.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що робота є першим у вітчизняній науці адміністративного права монографічним дослідженням, присвяченим комплексному аналізу взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства, зокрема:

уперше:

- системно проаналізовано взаємодію поліції з населенням на засадах партнерства та сформульовано визначення понять «взаємодія поліції та населення» та «партнерство поліції з населенням»;

- розроблено систему спеціальних принципів, які мають бути імплементовані до механізму взаємодії поліції з населенням, розкрито їхній зміст;

- визначено основні напрямки залучення населення до процесу створення безпечного середовища при взаємодії з поліцією та запропоновано їх визначення в законодавстві;

- за результатами аналізу організаційно-правових заходів щодо зміцнення партнерських зв'язків між поліцією та населенням виділено сукупність вимог, яким мають відповідати форми взаємодії між ними;

- досліджено питання формування інституту консультативних груп громадян та визначено механізми їх взаємодії з поліцією;

- розглянуто проблемні питання готовності поліцейських до взаємодії з населенням та запропоновано заходи щодо її підвищення;

удосконалено:

- теоретичне розуміння понять «правоохоронна діяльність» та «поліцейська діяльність» та запропоновано власний підхід до їх визначення;

- обґрунтування того, що існує необхідність нормативного закріплення додаткових гарантій щодо забезпечення охорони прав і свобод людини у взаємодії поліції з населенням;

- розуміння того, що існує потреба юридичного визначення засад взаємодії та партнерства поліції з населенням на засадах партнерства;

- підхід щодо врегулювання участі волонтерів у реалізації окремих напрямків діяльності поліції, що розширить можливості взаємодії поліції та населення на засадах партнерства;

- положення стосовно того, що при проведенні оцінювання результатів діяльності поліції існує необхідність врахування позиції окремо визначених груп населення;

- твердження, згідно з яким готовність поліцейських до взаємодії з населенням суттєво пов'язана з професіоналізмом та моральними якостями, які мають поліцейські;

набули подальшого розвитку:

- характеристика історичного розвитку партнерських відносин поліції з населенням та відповідної періодизації цього явища;

- твердження про необхідність внесення змін до нормативно-правових актів, які регулюють діяльність поліції та визначають основні засади її взаємодії з населенням на засадах партнерства;

- положення щодо специфіки визначення рівня довіри населення до поліції та критеріїв оцінювання населенням ефективності діяльності поліції;

- обґрунтування доцільності застосування досвіду зарубіжних країн щодо питань, які стосуються адміністративно-правового регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані в дисертації висновки й пропозиції сприятимуть удосконаленню законодавства, юридичної практики та освітньої сфери щодо покращення ситуації у взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства. Обґрунтовані в роботі узагальнення, висновки та пропозиції можуть бути використані у:

правозастосуванні та правореалізації– для вдосконалення організаційно-правових засад діяльності поліції та підвищення правової активності населення (Акт впровадження Департаменту патрульної поліції Національної поліції України від 20.02.2020 року);

науково-дослідній роботі – для поглиблення знань про форми взаємодії населення та поліції на засадах партнерства (Акт впровадження НАВС від 10.06.2019 р.);

навчальному процесі – під час викладання та підготовки навчально-методичних матеріалів з дисциплін «Адміністративне право», «Адміністративна діяльність», «Поліцейська діяльність» тощо (Акт впровадження НАВС від 11.06.2019 р.).

Особистий внесок здобувача. В опублікованих працях власні теоретичні розробки дисертанта становлять наукову новизну одержаних результатів дослідження. Наукові ідеї та розробки, що належать співавторам опублікованих робіт, у дисертації не використовуються. У методичних рекомендаціях особистий внесок дисертанта становить 35 %, у статтях – 50 %.

Апробація результатів дослідження. Підсумки розроблення проблеми загалом, окремих її аспектів, одержані узагальнення й висновки було оприлюднено на науково-практичних конференціях: «Реформування національного та міжнародного права: перспективи та пріоритети» (м. Одеса, 19–20 січня 2018 р.); «Наука та освіта: ключові питання сучасності» (18 травня 2018 р.); «Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі» (м. Київ, 7 грудня 2018 р.); «Рівень ефективності та необхідність впливу юридичної науки на нормотворчу діяльність та юридичну практику» (м. Харків, 1–2 лютого 2019 р.); «Становлення громадянського суспільства в Україні: нормативно-правове підґрунтя» (м. Дніпро, 3–4 травня 2019 р.).

Структура дисертації обумовлена метою та задачами дослідження. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, об'єднаних у десять підрозділів, висновків, списку використаних джерел.

Публікації. Основні результати дисертаційного дослідження викладено загалом у 14 наукових публікаціях, зокрема в семи наукових статтях, опублікованих у фахових наукових виданнях, три з яких надруковано в іноземних наукових виданнях, шести тезах доповідей та повідомлень, опублікованих у збірниках наукових конференцій і семінарів та в одних методичних рекомендаціях, зокрема:

1. Лебедева Н. В. Зміцнення взаємодії Національної поліції України та громадськості на засадах партнерства. *Науково-юридичний журнал «Правові новели»*. 2018. Вип. № 4. С. 189–195.

2. Лебедева Н. В. Проекти взаємодії поліції з населенням як засіб реалізації інституту партнерства в Європі. *Науковий журнал «Право і суспільство»*. 2018. Вип.4-2. С.115–120.

3. Лебедева Н. В. Ткачов А. С. Практична взаємодія поліції та громади-запорука безпеки громадян в Україні. *Науковий журнал «Юридичний часопис» Національної академії внутрішніх справ*. 2018.№2 (16). С.353–363.

4. Лебедева Н. В. Варивода В. И. Особенности реализации концепции «community policing» в Украине и дальнейшие пути развития. *Международный*

научно-практический журнал «Право и закон». 2018. № 3. С.65–70 (Киргизська Республіка).

5. Лебедева Н. В. «Полиция диалога» и ее роль в проведении мирных собраний. *Международный научно-практический журнал LEGEA ȘI VIAȚA*. 2019. № 3/2. С. 66–69 (Республіка Молдова).

6. Лебедева Н. В. Забезпечення поліцією безпеки журналістів під час масових заходів. *Visegrad journal on human rights*. 2019. № 6 (volume 2). С. 79–862019 (Словацька Республіка).

7. Лебедева Н. В. Варивода В. І. Взаємодія поліції з населенням на засадах партнерства: метод. реком. / Н. В. Лебедева, В. І. Варивода. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2019. – 30 с.

8. Лебедева Н. В. Реформування підрозділу дільничних офіцерів поліції за проектом «поліцейський офіцер громади» в Україні. *Науково-практичний господарсько-правовий журнал «Підприємництво, господарство і право»*. 2020. №9. С. 137–140.

9. Лебедева Н. В. Соціальна природа поліції та її правоохоронної діяльності в Україні. *Реформування національного та міжнародного права: перспективи та пріоритети*: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, Україна, 19-20 січня 2018 р.). Одеса: ГО «Причорноморська фундація права, 2018. С. 70–72.

10. Лебедева Н. В. Програма «Безпечне місто» як автоматизована система в сфері забезпечення публічного порядку в Україні. *Наука та освіта: ключові питання сучасності*. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (18 травня 2018 р.). Чернігів: ГО «Європейська наукова платформа, 2018. С. 51–54.

11. Лебедева Н. В. Реформування сфери паркування транспортних засобів в Україні. *Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Новини науки та прикладні наукові розробки»* (28 жовтня 2018 р.). Львів: ГО «Європейська наукова платформа». Том 1. 2018. С. 84–87.

12. Лебедева Н. В. Участь громадськості у протидії корупції в Україні. *III Міжнародна науково-практична конференція «Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі»* (7 грудня 2018 р.). Київ: НАВС. С. 178–181.

13. Лебедева Н. В. «Поліція діалогу» та її роль у проведенні масових заходів: *Рівень ефективності та необхідність впливу юридичної науки на нормотворчу діяльність та юридичну практику*: Міжнародна науково-практична конференція (1–2 лютого 2019 р.). Харків: ХНУВС. С. 73–78.

14. Лебедева Н. В. Спільні проекти поліції з громадськістю. *Становлення громадянського суспільства в Україні: нормативно-правове підґрунтя*. Матеріали Міжнародно науково-практичної конференції (3-4 травня 2019 р.). Дніпро. С. 86–88.

Характеристика особистості здобувача. Лебедева Наталя Василівна народилася 05 грудня 1992 року в с. Червоний Яр, Кіровоградського району Кіровоградської області, у 2013 році закінчила Харківський національний університет внутрішніх справ за спеціальністю «Право».

У 2017 році закінчила Національну академію внутрішніх справ та отримала диплом магістра за спеціальністю «Право».

З 2014 року працювала дільничним інспектором міліції Новгородківського РВ УМВС України в Кіровоградській області, з березня 2017 по вересень 2017 р. дільничним офіцером поліції Кропивницького ВП ГУНП в Кіровоградській області.

З вересня 2017 року по сьогодні навчається в ад'юнктурі Національної академії внутрішніх справ на денній формі навчання.

Мови: українська, російська, англійська. Автор 14 наукових публікацій.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана з правильним вживанням юридичної та спеціальної термінології. Стиль викладення в дисертації матеріалів досліджень, наукових положень, висновків і рекомендацій забезпечують легкість і доступність їх сприйняття.

У результаті попередньої експертизи дисертації Лебедевої Н.В. і повноти публікацій основних результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Лебедевої Н.В. на тему «Адміністративно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертації Лебедевої Н.В. відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачем вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), п. 10 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 березня 2019 року № 167.

3. Рекомендувати дисертацію Лебедевої Н.В. на тему «Адміністративно-правове регулювання взаємодії поліції з населенням на засадах партнерства» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Рецензенти:

професор кафедри публічного
управління та адміністрування
Національної академії внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, доцент

 Оксана СТРЕЛЬЧЕНКО

доцент кафедри публічного
управління та адміністрування
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

 Максим ПЛУГАТИР